

31994L0055

1994 12 12

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 319/7

TARYBOS DIREKTYVA 94/55/EB

1994 m. lapkričio 21 d.

dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su pavojingų krovinių vežimu keliais, suderinimo

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

kadangi, siekiant įveikti šią kliūtį, turėtų būti nustatytos vienodos taisyklės, taikytinos Bendrijos vidaus transportui;

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 75 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

- (4) kadangi Bendrijos lygiu būtina imtis veiksmų, kurie užtikrintų suderinamumą su kitais Bendrijos teisės aktais, užtikrintų pakankamą suderinamumo lygį, kad būtų palengvintas laisvas krovinių ir paslaugų judėjimas, ir užtikrintų nacionalinio ir tarptautinio transporto operacijų saugą;

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

- (5) kadangi šios direktyvos nuostatos nepažeidžia Bendrijos ir jos valstybių narių priimtų išipareigojimų, atitinkančių tikslus, nustatytus UNCED konferencijoje, vykusioje Rio de Žaneire 1992 m. birželį, Darbotvarkės 21 19 skyriuje, siekti toliau vienodinti pavojingų medžiagų klasifikacijos sistemas;

laikydamosi Sutarties 189 c straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

(1) kadangi per pastaruosius metus gerokai padaugėjo pavojingų krovinių nacionalinių ir tarptautinių vežimų keliais, o tai didina pavojų, jeigu įvyktų avarija;

- (6) kadangi iki šiol joks Bendrijos teisės aktas nereglamentuoja saugos sąlygų, kuriomis turėtų būti vežamos biologinės medžiagos ir genetiškai modifikuoti mikroorganizmai, reglamentuojami Tarybos direktyvos 90/219/EEB⁴, 90/220/EEB ⁽⁴⁾, 90/220/EEK ⁽⁵⁾ ir 90/679/EEB ⁽⁶⁾;

(2) kadangi visos valstybės narės, išskyrus Airiją, yra Europos sutartis dėl pavojingų krovinių tarptautinio vežimo keliais (ADR) Susitariančios šalys, o ši sutartis geografiniu požiūriu taikoma plačiau, ne tik Bendrijoje, ir ji nustato vieningas pavojingų krovinių tarptautinio vežimo keliais taisykles; kadangi dėl to pageidautina, kad, siekiant visoje Bendrijoje suderinti sąlygas, kuriomis pavojingi kroviniai galėtų būti vežami kelių transportu, tokios taisyklės būtų taikomos ir nacionaliniam eismui;

- (7) kadangi šioje direktyvoje atsižvelgiama į Bendrijos politiką darbuotojų saugos, transporto priemonių konstrukcijos ir aplinkos apsaugos srityse;

(3) kadangi jokie Bendrijos įstatymai neapima visų priemonių, reikalingų pavojingų krovinių vežimo saugai užtikrinti, ir atitinkamos nacionalinės priemonės atskirose valstybėse narėse yra skirtingos; kadangi tie skirtumai trukdo laisvai teikti transporto paslaugas, o taip pat laisvai judėti transporto priemonėms ir transporto įrangai;

- (8) kadangi valstybės narės gali laisvai reguliuoti visą pavojingų krovinių vežimą savo teritorijoje transporto priemonėmis, kurios nėra aptartos šioje direktyvoje, nepriklausomai nuo to, kur jos yra registruotos;

- (9) kadangi būtina užtikrinti, kad valstybės narės galėtų taikyti specifines kelių eismo taisykles visam pavojingų krovinių vežimui jų teritorijomis;

⁽¹⁾ OL C 17, 1994 1 20, p. 6.

⁽²⁾ OL C 195, 1994 7 18, p. 15.

⁽³⁾ 1994 m. gegužės 3 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 205, 1994 7 25, p. 54), 1994 m. rugsėjo 19 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 301, 1994 10 27, p. 25) ir 1994 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento sprendimas (dar neskelbtas Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ OL L 117, 1990 5 8, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 117, 1990 5 8, p. 15.

⁽⁶⁾ OL L 374, 1990 12 31, p. 1.

- (10) kadangi būtina užtikrinti, kad valstybės narės galėtų taikyti savo kokybės kontrolės reikalavimus tam tikram nacionaliniam vežimui tol, kol Komisija praneš Tarybai apie šiuos atvejus;
- (11) kadangi ADR nuostatos netrukdo sudaryti sutarčių, leidžiančių nukrypti nuo ADR, ir kadangi daugelis tarp valstybių narių sudarytų sutarčių trukdo laisvai teikti pavojingų krovinių vežimo paslaugas; kadangi į šios direktyvos priedus įtraukus reikalingas nuostatas, turėtų nebelikti tokių nukrypti leidžiančių nuostatų poreikio; kadangi turėtų būti numatytos nuostatos pereinamajam laikotarpiui, kai valstybės narės galėtų tarpusavyje toliau taikyti esančius susitarimus;
- (12) kadangi būtina į Bendrijos teisės aktus perkelti ADR nuostatas, įskaitant reikalavimus, keliamus pavojingus krovinius vežančių transporto priemonių konstrukcijai; kadangi tuomet turi būti numatyta nuostata pereinamajam laikotarpiui, kad valstybės narės galėtų savo valstybėje registruotoms transporto priemonėms laikinai taikyti kai kuriuos nacionalinius reikalavimus konstrukcijai;
- (13) kadangi, siekiant padidinti skaidrumą visiems ekonominės veiklos vykdytojams, turi būti laikomasi egzistuojančios informavimo apie atitinkamų nacionalinių įstatymų siūlymus tvarkos;
- (14) kadangi valstybės narės turi išlaikyti teisę nacionaliniam vežimui taikyti taisykles, atitinkančias Jungtinių Tautų multimodalaus pavojingų krovinių vežimo rekomendacijas tokiu mastu, koku ADR dar nėra suderinta su tomis taisyklėmis, kurių paskirtis — palengvinti kombinuotą pavojingų krovinių vežimą;
- (15) kadangi valstybės narės turi turėti galimybę reguliuoti kai kurių pavojingų krovinių vežimą arba uždrausti jas vežti savo teritorijoje keliais ne dėl eismo saugos, o dėl visai kitų priežasčių; kadangi tuomet valstybės narės gali išlaikyti teisę reikalauti, kad kai kurios labai pavojingos medžiagos būtų vežamos geležinkeliu arba vidaus vandenimis arba kai kurioms labai pavojingoms medžiagoms būtų naudojama labai speciali pakuotė;
- (16) kadangi šiai direktyvai įgyvendinti valstybės narės turi turėti galimybę savo teritorijose kai kuriems vežimams jose registruotomis transporto priemonėmis taikyti griežtesnes ar mažiau griežtas taisykles;
- (17) kadangi derinant sąlygas būtina atsižvelgti į konkrečias nacionalines aplinkybes ir todėl ši direktyva turi būti pakankamai lanksčiai taikoma, kad valstybėms narėms būtų suteikta galimybė taikyti kai kurias nukrypti leidžiančias nuostatas; kadangi neturi būti trukdoma taikyti naujų technologijų ir pramonės laimėjimų ir todėl turi būti priimta nuostata dėl laikinų nukrypti leidžiančių nuostatų;
- (18) kadangi transporto priemonėms, registruotoms ne valstybėse narėse, jeigu jos atitinka ADR nuostatas, turi būti leista atlikti tarptautinius vežimus valstybėse narėse;
- (19) kadangi turi būti galimybė šią direktyvą greitai derinti su technikos pažanga, kad būtų atsižvelgiama į naujas į ADR įtrauktas nuostatas ir nuspręsta dėl neatidėliotinių priemonių avarijos ar autoįvykio atveju taikymo ir įgyvendinimo; kadangi šiuo tikslu turėtų būti sudarytas komitetas ir nustatyta glaudaus valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo komitete tvarka;
- (20) kadangi šios direktyvos prieduose yra nuostatos dėl kai kurių pavojingų krovinius keliais vežančių transporto priemonių vairuotojų profesinio mokymo; kadangi dėl to turėtų būti panaikinta 1994 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/684/EEB dėl pavojingų krovinius keliais vežančių transporto priemonių vairuotojų profesinio mokymo ⁽¹⁾;

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

Taikymo sritis, apibrėžimai ir bendrosios nuostatos

1 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma pavojingų krovinių vežimui kelių transportu valstybėse narėse ar iš vienos į kitą. Ji netaikoma

⁽¹⁾ OL L 398, 1989 12 30, p. 33.

pavojingų krovinių vežimui transporto priemonėmis, kurios priklauso karinėms pajėgoms ar už kurias jos yra atsakingos.

2. Tačiau ši direktyva nepažeidžia valstybių narių teisės, deramai atsižvelgiant į Bendrijos teisės aktus, nustatyti reikalavimus:

- a) nacionaliniams ir tarptautiniams pavojingų krovinių vežimams savo teritorijoje transporto priemonėmis, kurioms ši direktyva netaikoma;
- b) specifinėms pavojingų krovinių nacionalinių ir tarptautinių vežimų kelių eismo taisyklėms;
- c) įmonių kokybės kontrolei pagal ISO 9001 ir 9002 standartus, jeigu jos nacionaliniu lygiu veža:
 - i) sprogstamąsias medžiagas ir I klasės krovinius, jeigu sprogstamosios medžiagos kiekis viename transporto vienetu viršija:
 - 1.1 poklasio — 1 000 kg arba
 - 1.2 poklasio — 3 000 kg arba
 - 1.3 ir 1.5 poklasių — 5 000 kg;
 - ii) šias labai pavojingas medžiagas cisternose ar konteinerinėse cisternose, kurių bendra talpa yra didesnė kaip 3 000 litrų:
 - 2 klasės medžiagas,
 - dujas, priskiriamas grupei

at
bt
b
ct
c
 - 7° b ir
 - 8° b labai atšaldytas suskystintas dujas,
 - 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1 ir 8 klasių medžiagas,
 - tų klasių medžiagas, nepriskirtas pavojaus laipsniam, pažymėtiems raidėmis b) ar c) arba
 - čia išvardytas medžiagas, tačiau kurių pavojaus rūšies identifikacinis numeris susideda iš trijų ar daugiau reikšminių skaičių (be nulčių);
 - iii) šios pakuotės 7 klasei (radioaktyvios medžiagos): pakuotės daliosioms medžiagoms, B(U) tipo pakuotės, B(M) tipo pakuotės.

Nacionalinių nuostatų, susijusių su šiais reikalavimais, taikymo sritis negali būti išplėsta.

Šios nuostatos nebetaikomos, jeigu tokios priemonės tampa privalomos pagal Bendrijos nuostatas.

Komisija iki 1998 m. gruodžio 31 d. pateikia Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinami šiose nuostatose aptariami saugos aspektai, bei atitinkamos rekomendacijos dėl jų tolesnio taikymo ar panaikinimo.

2 straipsnis

Šioje Direktyvoje:

- „ADR“ — tai Europos sutartis dėl pavojingų krovinių tarptautinio vežimo keliais, sudaryta 1957 m. rugsėjo 30 d. Ženevoje, su pakeitimais,
- „transporto priemonė“ — tai bet kuri motorinė transporto priemonė, skirta važinėti keliais, visiškai arba iš dalies sukomplektuota, turinti mažiausiai keturis ratus ir didžiausią konstrukcinę greitį didesnę kaip 25 km/h, ir jos priekabos, išskyrus bėgines transporto priemones, žemės ūkio ir miškų traktorius bei visus mobilius mechanizmus,
- „pavojingi kroviniai“ — tai medžiagos ir gaminiai, kuriuos vežti kelių transportu draudžiama arba leidžiama šios direktyvos A ir B prieduose nurodytomis tam tikromis aplinkybėmis,
- „vežimas“ — tai bet kuri kelių transporto operacija, atliekama transporto priemone visiškai ar iš dalies viešaisiais keliais valstybės narės teritorijoje, įskaitant pakrovimą ir iškrovimą, kuriems taikomi A ir B priedai, nepažeidžiant valstybių narių įstatymų dėl atsakomybės už tokias operacijas, nuostatų.

Ši direktyva netaikoma vežimui, kuris visas vyksta uždaroje teritorijoje.

3 straipsnis

1. Nepažeidžiant 6 straipsnio, pavojingi kroviniai, kuriuos vežti draudžiama pagal šios direktyvos A ir B priedus, kelių transportu neturi būti vežami.

2. Jeigu šioje direktyvoje nenurodyta kitaip, A priede išvardytus kitus pavojingus krovinius galima vežti tik įvykdžius A ir B prieduose nurodytus reikalavimus, ypač keliamus:

- a) tų krovinių pakuotėms ir ženklavimui ir
- b) tuos krovinius vežančių transporto priemonių konstrukcijai, įrangai ir tinkamam eksploatavimui.

II SKYRIUS

Nukrypti leidžiančios nuostatos, apribojimai ir išimtys

4 straipsnis

Tik nacionaliniams vežimams savo teritorijoje registruotomis transporto priemonėmis kiekviena valstybė narė gali ir toliau taikyti nacionalines pavojingų krovinių vežimo nuostatas, atitinkančias JT pavojingų krovinių vežimo rekomendacijas, tol, kol šios direktyvos A ir B priedų nuostatos bus pakeistos taip, kad atitiktų tas rekomendacijas. Apie tai atitinkamos valstybės narės praneša Komisijai.

5 straipsnis

1. Nepažeisdama Bendrijos teisės aktų, ypač susijusių su patekimu į rinką, dėl tokių priežasčių, kaip nacionalinis saugumas ar aplinkos apsauga, bet ne sauga vežant, kiekviena valstybė narė turi teisę reglamentuoti arba drausti vežti tam tikrus pavojingus krovinius savo teritorijoje.

2. Visos taisyklės, kurias valstybė narė taiko tarptautiniams vežimams savo teritorijoje ir kurias leidžiama taikyti pagal B priedo kraštinį numerį 10 599, turi būti taikomos apibrėžtai vietai ir nediskriminuojant galioti tiek nacionaliniams, tiek tarptautiniams vežimams.

3. a) Kiekviena valstybė narė vežimui transporto priemonėmis, registruotomis ir išleistomis į apyvirtą savo teritorijoje, gali taikyti griežtesnes taisykles, išskyrus reikalavimus konstrukcijai.

b) Tačiau valstybės narės gali taikyti specifinius nacionalinius reikalavimus savo teritorijoje registruotų autocisternų svorio centrums, kol bus pakeistas, jeigu taip įvyktų, šios direktyvos B priedo kraštinis numeris 211 128, tačiau jokių būdu ne ilgiau kaip iki 1998 m. gruodžio 31 d.

4. Jeigu, valstybės narės nuomone, galiojančios saugos nuostatos yra nepakankamos, kad avarijos ar autoįvykio atveju būtų sumažinta su transportu susijusi žala, ir jeigu būtina neatidėliojant imtis veiksmų, ji dar planavimo metu Komisijai praneša, kokių siūlo imtis priemonių. Laikydamosi 9 straipsnyje nustatytos tvarkos Komisija nusprendžia, ar turėtų būti leidžiama įgyvendinti tas priemones, ir nustato jų trukmę.

5. Valstybės narės gali taikyti visas nacionalines priemones, galiojančias 1996 m. gruodžio 31 d., skirtas:

— 1.1 klasės medžiagų vežimui,

— 2 klasės toksiškų, nepatvarių ir (arba) liepsnių dujų vežimui,

— medžiagų, turinčių dioksinų ir furanų, vežimui,

— 3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 arba 8 klasių skysčių, nepriskirtų pavojaus laipsniams, pažymėtiems raidėmis b) ir c), vežimui cisternose ir konteinerinėse cisternose, kurių talpa didesnė kaip 3 000 litrų.

Tokiomis nuostatomis gali būti tik:

— draudžiama vežti keliais, jeigu gali būti vežama geležinkeliu ar plukdoma vidaus vandens keliais,

— reikalaujama laikytis tam tikrų maršrutų,

— bet kokios kitos nuostatos dėl medžiagų, kuriose yra dioksinų ar furanų, pakavimo.

Šios nuostatos negali būti plečiamos ar griežtinamos. Valstybės narės apie nacionalines nuostatas praneša Komisijai, o ši atitinkamai informuoja kitas valstybes nares.

6 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė gali leisti vežti savo teritorijos keliais pavojingus krovinius, kurie yra suklasifikuoti, supakuoti ir paženklinėti pagal tarptautinius reikalavimus jūrų ar oro transportui, kai vežimas yra susijęs su vežimu jūra ar oru.

2. A ir B priedų nuostatos dėl kalbų vartojimo atitinkamuose žymenyse ar dokumentuose netaikomos vežimui vienos valstybės narės teritorijoje. Kai vežama savo teritorijoje valstybės narės gali leisti vartoti kitas, prieduose nenurodytas kalbas.

3. Savo teritorijoje valstybė narė gali leisti naudoti iki 1997 m. sausio 1 d. pagamintas transporto priemones, kurios neatitinka šios direktyvos nuostatų, tačiau buvo sukonstruotos pagal nacionalinius reikalavimus, galiojusius 1996 m. gruodžio 31 d., jeigu tokios transporto priemonės atitinka reikalaujamą saugos lygį.

4. Kiekviena valstybė gali taikyti nacionalinių teisės aktų, galiojusius 1996 m. gruodžio 31 d., nuostatas, susijusias su naujų talpyklų, apibrėžtų A priedo kraštiniame numeryje 2 212,

ir naujų cisternų, kurios neatitinka A ir B priedų reikalavimų, konstrukcija, naudojimu ir vežimo sąlygomis, kol prie šios direktyvos A ir B priedų bus pridėtos nuorodos, tokios pat privalomos, kaip ir šios direktyvos nuostatos, dėl cisternų ir talpyklų konstrukcijos ir naudojimo, tačiau jokių būdu ne vėliau kaip iki 1998 m. gruodžio 31 d. Talpyklas ir cisternas, pagamintas iki 1999 m. sausio 1 d. ir atitinkančias reikalaujamus saugos standartus, galima ir toliau naudoti iš pradžių nustatytais sąlygomis.

5. Kiekviena valstybė narė gali taikyti kitas, neišdėstytas A ir B prieduose, nacionalines nuostatas, susijusias su bazine temperatūra jos teritorija vežant suskystintas dujas ir suskystintų dujų mišinius tol, kol į Europos standartus bus įtrauktos nuostatos, susijusios su atitinkamomis bazinėmis temperatūromis, nustatytomis atskirioms klimato zonoms, o nuorodos į tuos standartus bus pridėtos prie A ir B priedų.

6. Kiekviena valstybė narė, laikydamasi žemiau išdėstytos tvarkos, gali leisti savo teritorija vežti pakuotes, pagamintas pagal ADR nuostatas iki 1997 m. sausio 1 d., tačiau nesertifikuotas, jeigu ant pakuotės matyti pagaminimo data, ir jeigu ji išlaiko bandymus, nustatytus nacionaliniuose įstatymuose ir galiojusius 1996 m. gruodžio 31 d. ir jeigu visos tokios pakuotės laikomos pagal joms keliamus saugos reikalavimus (prireikus įskaitant bandymus ir patikras): didesnės kaip 50 litrų talpos metalinius vidutinės talpos konteinerius (IBC) ir metalinius bidonus iki 15 metų nuo pagaminimo dienos; kitas metalines pakuotes ir visas plastmasines pakuotes iki penkerių metų nuo pagaminimo dienos, bet ne ilgiau kaip iki 1998 m. gruodžio 31 d.

7. Kiekviena valstybė narė gali iki 1998 m. gruodžio 31 d. leisti savo teritorija vežti pavojingus krovinius, supakuotus iki 1997 m. sausio 1 d., jeigu tie kroviniai yra suklasifikuoti, supakuoti ir paženklinti pagal nacionalinių įstatymų, galiojusių iki 1997 m. sausio 1 d., reikalavimus.

8. Kiekviena valstybė narė gali taikyti nacionalinių teisės aktų, galiojusių 1996 m. gruodžio 31 d., nuostatas, leidžiančias vietoj B priede nurodyto pavojaus identifikacinio numerio naudoti ypatingiems atvejams skirtą kodą, kai pavojingi kroviniai vežami vienos valstybės teritorija toje teritorijoje registruotomis transporto priemonėmis.

9. Kiekviena valstybė narė, pasikonsultavusi su Komisija, tam tikrų pavojingų krovinių, vežamų nedideliais kiekiais, išskyrus aukšto ir vidutinio radioaktyvumo lygio medžiagas, vežimui savo teritorija gali taikyti ne tokias griežtas, kaip išdėstytos šios direktyvos A ir B prieduose, taisykles.

10. Jeigu nesumažėja sauga, valstybės narės gali leisti laikinai nesilaikyti A ir B priedų reikalavimų savo teritorijose atliekant bandymus, reikalingus tų priedų pakeitimams padaryti, kad jie būtų suderinti su technologijų ir pramoninės raida. Apie tai informuojama Komisija, kuri atitinkamai informuoja kitas valstybes nares.

Laikina nukrypti leidžiančios nuostatos, dėl kurių A ir B priedų kraštinių numerių 2 010 ir 10 602 pagrindu susitaria valstybių narių kompetentingos institucijos, išdėstomos daugiašaliame susitarime, kurį inicijuojanti valdžios institucija siūlo visoms valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Apie tai informuojama Komisija.

Visos nukrypti leidžiančios nuostatos, pavyzdžiui, paiminės pirmojoje ir antrojoje pastraipose, taikomos nediskriminuojant dėl nacionalinės priklausomybės ar krovinių siuntėjo, vežėjo ar gavėjo įsisteigimo vietos; jos gali būti taikomos iki penkerių metų ir nėra atnaujinamos.

11. Kiekviena valstybė narė gali leisti vežti pavienėmis siuntomis pavojingus krovinius, kurie yra draudžiami vežti pagal A ir B priedus, arba kurių vežimo sąlygos yra kitokios, negu nustatyta A ir B prieduose.

12. Nepažeisdama šio straipsnio 2 dalies nuostatų, kiekviena valstybė narė gali ne ilgiau kaip iki 1998 m. gruodžio 31 d. taikyti esančius susitarimus su kitomis valstybėmis narėmis, jeigu jos atitinka ADR, nediskriminuodamos dėl nacionalinės priklausomybės, krovinių siuntėjo, vežėjo ar gavėjo įsisteigimo vietos. Bet kurios kitos nukrypti leidžiančios nuostatos, leidžiančios pagal A ir B priedų kraštinius numerius 2010 ir 10 602, turi atitikti 10 punktą.

7 straipsnis

Pagal nacionalines ar Bendrijos rinkos atvėrimo nuostatas, transporto priemonėms, registruotomis ar išleistomis į apyvartą ne valstybėse narėse, leidžiama Bendrijoje vežti tarptautines pavojingų krovinių siuntas, jei tos transporto priemonės atitinka ADR reikalavimus.

III DALIS

Baigiamosios nuostatos

8 straipsnis

Pakeitimai, kuriuos reikia padaryti A ir B prieduose, kad jie būtų suderinti su mokslo ir technikos pažanga šios direktyvos

taikymo srityse, kad būtų atsižvelgiama į ADR priedus, priimami 9 straipsnyje nustatyta tvarka.

9 straipsnis

1. Komisijai padeda Pavojingų krovinių vežimo komitetas, toliau vadinamas „Komitetu“, kurį sudaro valstybių narių atstovai ir kuriam vadovauja Komisijos atstovas.

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas, atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė pareiškiamą balsų dauguma, kuri yra nustatyta Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje tiems atvejams, kai Taryba turi priimti sprendimą Komisijos siūlymu. Valstybių narių atstovų Komitete balsai paskirstomi taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę.

b) Kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškiamą, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu, gavusi pasiūlymą, Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija.

10 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šios direktyvos įgyvendinimui, iki 1997 m. sausio 1 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

11 straipsnis

1. Direktyva 89/684/EEB panaikinama pasibaigus šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminui.

2. Laikinieji sertifikatai, kuriuos valstybės narės išdavė nacionaliniam transportui pagal tos direktyvos 4 straipsnio 2 dalį, galioja tik iki 1996 m. gruodžio 31 d. Sertifikatai, išduoti pagal to direktyvos 4 straipsnio 4 dalį, cisternose vežamiems pavojingiems kroviniams arba sprogstamosioms medžiagoms gali būti ir toliau naudojami iki jų galiojimo laiko pabaigos, bet ne ilgiau kaip iki 1997 m. liepos 1 d., o kitiems pavojingiems kroviniams — ne ilgiau kaip iki 2000 m. sausio 1 d.

12 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1994 m. lapkričio 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. WISSMANN

A PRIEDAS

N.B. Tekstai visomis oficialiomis Bendrijos kalbomis bus paskelbti, kai tik bus parengtas konsoliduotas tekstas ir užbaigti vertimai.

(žr. Komisijos direktyvą 2003/28/EB, OL L 90, 2003 4 8, p.45).

B PRIEDAS

N.B. Tekstai visomis oficialiomis Bendrijos kalbomis bus paskelbti, kai tik bus parengtas konsoliduotas tekstas ir užbaigti vertimai.

(žr. Komisijos direktyvą 2003/28/EB, OL L 90, 2003 4 8, p.45).
